

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Heleny Nutilové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený společností Moore Stephens s. r. o.
sídlem Nádražní 344/23, Praha 5 – Smíchov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2017, č. j. 4053/17/5200-10424-708965

takto:

- I. Žaloba **se zamítá** .
- II. Žalovanému se náhrada nákladů **nepřiznává** .

O d ů v o d n ě n í :

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

1. Žalobou doručenu Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále též „krajský soud“) dne 3. 4. 2017 se žalobce domáhá soudního přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném pro rok 2011 (dále jen „zákon o daních z příjmů“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 11. 5. 2016 č.j. 1231347/16/2205-50521-305762, kterým byla žalobci za zdaňovací období roku 2011 doměřena daň ve výši 19.380 Kč a vznikla daňová povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 3.876 Kč.
2. Žalobou je předně namítán nesprávný procesní postup žalovaného, který napadené rozhodnutí doručoval žalobci v písemné podobě, přestože žalobce disponuje datovou schránkou a v řízení před daňovými orgány byl právně zastoupen. Napadené rozhodnutí mělo být doručováno právnímu zástupci žalobce, kterému bylo doručeno až dne 16. 2. 2017 na základě sdělení žalobce. Tímto bylo porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces. Uvedený nezákonný postup zapříčinil neúčinnost doručení napadeného rozhodnutí v právním slova smyslu.
3. Žalobce zpochybnil závěry žalovaného, který označil postup žalobce, kterým byly v roce 2009 uplatněny mimořádné odpisy osobního automobilu za dobu 9 měsíců, v roce 2010 tyto mimořádné odpisy žalobcem uplatněny nebyly a v roce 2011 žalobce „douplatnil“ zbývající 3 měsíce z celkových 24 měsíců, které tehdejší právní úprava umožňovala, za nesprávný. Tímto postupem byla dle žalovaného porušena jedna z podmínek umožňující uplatnění zvýhodněného daňového režimu ve smyslu § 30a zákona o daních z příjmů.
4. Žalobce však tuto podmínku stanovující nemožnost přerušení mimořádného odpisování neporušil, osobní automobil pořídil v roce 2009 a mimořádné odpisy byl oprávněn uplatnit ve 3 po sobě jdoucích zdaňovacích obdobích, v souladu s § 30a zákona o daních z příjmů. Uvedeným postupem žalobce neprodloužil dobu pro odepisování mimořádných odpisů, neboť ta by bez ohledu na uplatnění mimořádných odpisů v roce 2010 uplynula v roce 2011. Ze strany žalobce nedošlo ani k neoprávněnému snížení základu daně za zdaňovací období roku 2011, neboť uplatnil mimořádné odpisy ve výši, ve které byl dle zákona oprávněn.
5. S ohledem na nesprávné právní posouzení skutkového stavu věci označil žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl jej spolu s rozhodnutím správce daně zrušit a řízení zastavit.
6. Žalovaný navrhl projednávanou žalobu pro její nedůvodnost zamítnout. K procesnímu pochybení při doručování napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že k tomuto v průběhu řízení došlo, avšak bylo následně zhojeno doručením napadeného rozhodnutí právnímu zástupci žalobce. Z reakce žalobce je zřejmé, že se napadené rozhodnutí dostalo do jeho sféry a měl objektivní možnost se s jeho obsahem seznámit.
7. K meritu sporu žalovaný uvedl, že žalobce svým postupem porušil podmínky § 30a zákona o daních z příjmů, neboť přerušil mimořádné odpisování. K přerušení mimořádného odpisování dle § 26 odst. 8 zákona o daních z příjmů nemůže dojít, neboť je ustanovením § Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

30a téhož zákona vyloučeno. Tomuto svědčí rovněž skutečnost, že ustanovení § 30a zákona o daních z příjmů je ve vztahu k § 26 odst. 8 téhož zákona, upravujícím možnost přerušení odpisování, ustanovením speciálním. Nemožnost přerušení mimořádného odpisování vyplývá také z komentářového znění § 26 odst. 8 zákona o daních z příjmů.

8. Mimořádné odpisy žalobce (zbývajících 3 měsíční odpisy hmotného majetku) tudíž nebylo možné považovat za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.
 9. Z obsahu daňového spisu vyplynuly pro věc následující rozhodné skutečnosti: Dne 21. 11. 2014 byla podle § 87 odst. 1 daňového řádu zahájena daňová kontrola daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že žalobce využíval vozidlo Mitsubishi Outlander zn. ... k podnikatelské činnosti.
 10. V rámci ústního jednání konaného před správcem daně dne 11. 6. 2015 žalobce k odpisům uvedeného vozidla sdělil, že částka ve výši 100.000 Kč představuje mimořádné odpisy tohoto vozu z roku 2010, které však v roce 2010 neuplatnil. Za rok 2009 byly odpisy tohoto vozu částečně uplatněny sdružením žalobce.
 11. Dne 29. 10. 2015 byl žalobce seznámen s výsledkem kontrolního zjištění dle § 88 daňového řádu. Bylo konstatováno porušení § 24 odst. 2 písm. a) zákona o daních z příjmů ve spojení s § 30a odst. 2 téhož zákona, žalobce neuplatnil mimořádný odpis vozidla Mitsubishi Outlander zn. ... ve zdaňovacím období roku 2010, přerušil tak mimořádný odpis tohoto vozu a nemohl již ve zdaňovacím období roku 2011 uplatnit zbývajících mimořádný odpis tohoto vozu v částce 67.554 Kč. Jako důkaz prokazující neoprávněné zahrnutí odpisu hmotného majetku v částce 67.554 Kč do výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů roku 2011 byl správcem daně vyhodnocen protokol o ústním jednání ze dne 11. 6. 2015. Správce daně na základě uvedeného pochybení žalobce vyloučil odpisy ve výši 67.554 Kč uvedené v daňovém přiznání v úhrnu částek snižující rozdíl mezi příjmy a výdaji, z dílčího základu daně z příjmů podle § 7 zákona o daních z příjmů.
 12. Dne 10. 2. 2016 byly společností ADEUS s. r. o., zástupcem žalobce na základě plné moci ze dne 2. 2. 2016, mimo jiné uplatněny námitky týkající se mimořádných odpisů podle § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů. Byl vyjádřen nesouhlas s vyloučením odpisů ze základu daně. Žalobce ve smyslu tohoto zákona odpisy nepřerušil, bylo pouze na jeho vůli, zda bude výdaje vůči zdaňovaným příjmům uplatňovat. Pokud tedy v roce 2010 nebyla uplatněna žádná část odpisů, neznamená to, že by odpisy přerušil. Poplatník měl i v roce 2011 právo uplatnit odpisy ve výši $x/24$. Zákon v § 30a nestanovuje podmínku, podle které by poplatník byl povinen uplatnit veškeré výdaje, které bylo dle zákona o daních z příjmů možné uplatnit.
 13. Správce daně ve Zprávě o kontrole daně z příjmů fyzických osob podle § 88 daňového řádu neshledal námitky žalobce důvodnými. Žalobce byl v případě uplatnění mimořádných odpisů podle § 30a zákona o daních z příjmů povinen dodržovat podmínky tohoto zákonného ustanovení. Tento zákon nestanovuje podmínku uplatnit v daném zdaňovacím období všechny odpisy najednou, pokud se však žalobce rozhodl uplatnit
- Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

mimořádný daňový odpis předmětného vozidla, nemohl v roce 2010 toto mimořádné odpisování přerušit a následně v něm v roce 2011 a 2012 pokračovat. Žalobce v daném případě postupoval v rozporu s § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů, podle kterého hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 2 pořízený v období od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2010 může poplatník, který je jeho vlastníkem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku. V důsledku porušení § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů žalobce nemohl ve zdaňovacím období roku 2011 uplatnit mimořádný odpis v částce 67.554 Kč jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a ve zdaňovacím období roku 2012 nemohl zahrnout mezi příjmy a výdaje i část mimořádného odpisu vozidla Mitsubishi Outlander zn. ... ve výši 100.000 Kč neuplatněného v roce 2010.

14. Dodatečným platebním výměrem na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ze dne 11. 5. 2016 č.j. 1231347/16/2205-50521-305762 byla žalobci doměřena daň ve výši 19.380 Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 3.876 Kč.
15. Proti uvedenému dodatečnému platebnímu výměru bylo žalobcem dne 10. 6. 2016 podáno odvolání. Správce daně neoprávněně vyloučil žalobcem uplatněné mimořádné odpisy dlouhodobého majetku, neboť nesprávně posoudil smysl zákona. Neuplatněním odpisů v roce 2010 nedošlo k jejich přerušení. Neuplatnění odpisu, které je právem každého poplatníka, správce daně nesprávně výkladově ztotožnil s pojmem přerušení odpisování podle § 30a zákona o daních z příjmů.
16. Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 1. 2017 č.j. 4053/17/5200-10424-708965 bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí správce daně potvrzeno. Žalovaný se ztotožnil se závěry správce daně, podle kterých žalobce nesplnil podmínky pro uplatnění mimořádných odpisů dle § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů, neboť hmotný majetek v podobě osobního vozidla pořízený žalobcem v období od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2010 neodepsal v prvních 12 měsících rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny tohoto hmotného majetku a v následujících bezprostředně nastávajících 12 měsících ve výši 40 %. Žalobce pochybil, když část odpisů uplatnil v 9 měsících roku 2009, v roce 2010 (12 měsíců) neuplatnil odpis žádný a až v roce 2011 uplatnil mimořádné odpisy za zbylé 3 měsíce. Tímto postupem žalobce nesplnil zákonnou podmínku odpisování bez přerušení.
17. Krajský soud o věci rozhodl při jednání, které se konalo dne 14. 3. 2018. V rámci tohoto ústního jednání obě procesní strany setrvaly na svých tvrzeních a závěrech, prezentovaných v žalobě a ve vyjádření k ní.
18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování daňového orgánu (§ 75 s. ř. s.).
19. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

20. Stěžejní otázku v daném případě představuje způsob uplatnění mimořádných odpisů podle § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů.
21. V projednávané věci stojí proti sobě tvrzení žalobce, podle kterého postupem, kterým v roce 2009 uplatnil část mimořádných odpisů hmotného majetku uvedeného ve skupině 2 přílohy č. 1 – osobního vozidla Mitsubishi Outlander zn. ... nabytého do jeho vlastnictví v období od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2010, a v roce 2010 neuplatnil žádný mimořádný odpis, načež v roce 2011 uplatnil za zbývajících 3 měsíce mimořádný odpis tohoto hmotného majetku v částce 67.554 Kč, nedošlo k přerušení odpisů, a tvrzení daňových orgánů, podle nichž žalobce nesplnil podmínky pro uplatnění mimořádných odpisů podle § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů, když v roce 2010 neuplatnil žádný mimořádný odpis, čímž odpisy přerušil.
22. Uplatňování mimořádných odpisů je upraveno v § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů, podle kterého *„Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 2 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku.“*
23. Ustanovení § 30a do zákona vložila novela provedená zákonem č. [216/2009 Sb.](#) s právní účinností od 20. 7. 2009 a věcnou účinností v tzv. podporovaném období (období počínající 1. 1. 2009 a končící 30. 6. 2010) jako součást protikrizového plánu (proti tuzemským důsledkům celosvětové hospodářské krize); šlo o mimořádné národohospodářské odpisy. Hmotný majetek pořízený v daňově podporovaném období - od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2010 - a zařazený do 1. či 2. odpisové skupiny mohl poplatník daňově odepsat formou mimořádných odpisů; šlo o možnost zkrácení doby odpisování zcela nového hmotného majetku. Daňové opatření bylo navrženo s cílem stimulovat daňové poplatníky k pořízení nového hmotného majetku, a tím zvýšit odbytu u výrobců, resp. zachovat výrobu a výši zaměstnanosti u výrobců tohoto majetku (viz vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. [586/1992 Sb.](#), o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, PSP ČR, r. 2009, V. volební období, tisk č. 768).
24. Z komentovaného znění § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů vyplývá, že doba mimořádného daňového odpisování hmotného majetku pořízeného v podporovaném období byla stanovena čtyřiaadvacet po sobě jdoucích měsíců. (pozn. potvrzeno krajským soudem) (PELC, Vladimír. § 30a [Mimořádné odpisy]. In: PELC, Vladimír. Zákon o daních z příjmů. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 840. ISBN 978-80-7400-517-6.)
25. Rovněž z jazykového výkladu dotčeného zákonného ustanovení lze dovodit, že mimořádné odpisy lze uplatnit bez přerušení za prvních 12 měsíců rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně navazujících 12 měsíců rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku.

26. Dikce uvedeného zákonného ustanovení bez jakýchkoliv pochyb stanovuje podmínku uplatnit mimořádné odpočty v období 24 na sebe bezprostředně navazujících měsíců. Žádný jiný výklad dotčené ustanovení nepřipouští.
27. V případě žalobce došlo k přerušení mimořádných odpisů tím, že v roce 2009 uplatnil mimořádný odpis za 9 měsíců (dle karty majetku vztahující se k předmětnému vozidlu se jednalo o částku 303.996 Kč), v roce 2010 nebyl mimořádný odpis k vozidlu uplatněn vůbec (ačkoliv byl žalobcem dle karty majetku vypočítán ve výši 303.996 Kč) a až v roce 2011 žalobce uplatnil mimořádný odpočet ve výši 67.554 Kč, proto nebylo možné odpisy uplatnění v r. 2011 tyto odpisy považovat za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle § 24 odst. 1 zák. o daních z příjmů.
28. Uvedený postup žalobce krajský soud hodnotí jako přerušení mimořádných odpisů. To lze dovodit i z komentovaného znění k § 26 odst. 8 zákona o daních z příjmů upravujícího mimo jiné i obecnou možnost přerušení odpisů. Komentář k možnosti přerušit odpisy uvádí: „*Ustanovení obecně stanoví, že poplatník může odpisování i přerušit, tedy daňové odpisy daňově neuplatňovat, a při dalším odpisování, tedy pokračování v přerušeném odpisování, pokračuje způsobem, jako by odpisování přerušeno nebylo; uplatňuje daňové odpisy ve výši a za podmínek, které navazují na zdaňovací období, po kterém odpisování přerušil.*“ (PELC, Vladimír. § 26 [Odpisy hmotného majetku]. In: PELC, Vladimír. Zákon o daních z příjmů. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 788. ISBN 978-80-7400-517-6). Žalobce tímto způsobem nepostupoval zvolit metodu mimořádných odpisů, které ve zdaňovacím roku 2010 přerušil, čímž nesplnil podmínky § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů.
29. Samotná možnost přerušit podle § 26 zákona o daních z příjmů mimořádné odpisy je vyloučena nejen ustanovením § 30a odst. 2 téhož zákona, nýbrž vyplývá i ze skutečnosti, že § 30a zákona o daních z příjmů je ustanovením speciálním ve vztahu k § 26 odst. 8 zákona o daních z příjmů. Komentář k § 26 odst. 8 zákona o daních z příjmů uvádí: „*Speciálním ustanovením je § 30 odst. 4-7 [DPřij](#) - při ročním odpisu zde stanovené odpisování přerušit nelze; obdobně tomu je při mimořádných odpisech podle [§ 30a](#) odst. 1 DPřij, [...]*“ (PELC, Vladimír. § 26 [Odpisy hmotného majetku]. In: PELC, Vladimír. Zákon o daních z příjmů. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 765. ISBN 978-80-7400-517-6.)
30. Daňové orgány tak postupovaly v souladu se zákonem. Žalobce nesplnil podmínku pro uplatnění mimořádných odpisů dle § 30a odst. 2 zákona o daních z příjmů, odepisování „bez přerušení“.
31. Důvodnou nebyla shledána ani žalobní námitka, dle které bylo v daňovém řízení porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný doručoval napadené rozhodnutí žalobci namísto jeho právnímu zástupci a toto rozhodnutí navíc žalobci bylo doručováno v písemné podobě, ačkoliv žalobce je držitelem datové schránky.
32. Z obsahu daňového spisu bylo zjištěno, že žalobce byl právně zastoupen společností ADEUS s. r. o., a to na základě plné moci ze dne 2. 2. 2016, která byla správci daně doručena dne 3. 2. 2016. Z doručenek přiložených k napadenému rozhodnutí se podává, že toto rozhodnutí bylo nejprve v písemné podobě doručeno žalobci, a to dne 3. 2.

2017. Dne 16. 2. 2017 bylo toto rozhodnutí doručeno do datové schránky rovněž právnímu zástupci žalobce. Z dalších písemností obsažených v daňovém spisu vyplývá, že žalovaný nejprve vyznačil právní moc rozhodnutí ke dni 3. 2. 2017, tedy ke dni doručení napadeného rozhodnutí žalobci, následně však takto vyznačenou právní moc rozhodnutí zrušil a určil, že k nabytí právní moci došlo až ke dni 16. 2. 2017, tedy ke dni, kdy bylo doručeno do datové schránky zástupci žalobce.

33. Uvedený postup žalovaného, který nejprve napadené rozhodnutí doručoval pouze žalobci, nebyl v souladu se zákonem (§ 41 odst. 1 daňového řádu), žalovaný však toto své pochybení následně napravil, když napadené rozhodnutí doručil dne 16. 2. 2017 právnímu zástupci žalobce do datové schránky. Z právní moci napadeného rozhodnutí je zřejmé, že tato byla vyznačena v návaznosti na datum doručení napadeného rozhodnutí právnímu zástupci žalobce, nikoliv žalobci. Žalovaný své pochybení následným doručením žalovaného rozhodnutí zástupci žalobce zhojil, z průběhu daňového řízení je zřejmé, že žalobce i jeho právní zástupce byli s obsahem napadeného rozhodnutí seznámeni a napadli jej správní žalobou. Skutečnost, že žalovaný doručoval žalobci napadené rozhodnutí písemně a nikoliv do jeho datové schránky není s ohledem na následné doručování rozhodnutí právnímu zástupci žalobce relevantní. Žalobce tímto postupem žalovaného nebyl zkrácen na svých právech.
34. Na základě výše citovaných důvodů shledal krajský soud žalobu nedůvodnou a na podkladě § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 14. března 2018

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu